

Arrest

nr. 93 928 van 19 december 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 28 augustus 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 26 juni 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 *ter* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 november 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VERMEYEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekende partij diende op 20 maart 2012 een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9 *ter* van de vreemdelingenwet. Deze aanvraag werd op 26 juni 2012 onontvankelijk verklaard. Het betreft de bestreden beslissing.

“Artikel 9ter §3 — 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4° lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling,

in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 02.12.12 ov naam van P. Z. toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Op het standaard medisch getuigschrift wordt verwezen naar attesten in bijlage. Echter, deze overige medische attesten vertonen evenmin een uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag (Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011). Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.

Het standaard medisch getuigschrift dd. 09.01.2012 ov naam van K. N. toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bovendien werd in de initiële aanvraag dd. 20.03.2012 geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag (Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011). Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden...

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren een enig middel aan dat luidt als volgt:

"Eerste en enig middel: schending van art. 9ter van de Vreemdelingenwet, van art. 62 van de Vreemdelingenwet, van de artt. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de algemene rechtsbeginselen, inzonderheid het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

Wat betreft verzoekster – N. K.

Doordat de bestreden beslissing het volgende stelt (stuk 3): "Het standaard medisch getuigschrift dd. 09.01.2012 op naam van K. N. toont geen enkele uitspraak omtrent de graad en ernst van de ziekte. Bovendien werd in de initiële aanvraag dd. 20.03.2012 geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model standaard medisch getuigschrift. Alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag. Bij gebrek aan één van de in art. 9 ter § 1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden. Terwijl het bijgebrachte standaard medisch getuigschrift voor verzoekster dd. 09.03.2012 het volgende verklaart (stuk 4): "Hypertensie met epilepsie en depressief klachten patroon. Het gaat om een ernstige aandoening. Patiënte is momenteel niet werkbekwaam. Patiënte verdraagt het eerstvolgende jaar geen verre reis terug naar haar herkomstland. Terugkeer naar haar geboorteland houdt een risico in van het behoud van haar fysieke en psychische integriteit..." Voorziene duur van de noodzakelijke behandeling: "5 jaar tot levenslang." Uit de tekst van art. 9 ter van de Vreemdelingenwet, noch uit de opmaak en vraagstelling van het standaard medisch getuigschrift kan worden afgeleid wat precies verondersteld wordt met de frase "uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte". Uit het voorgelegde medisch attest blijkt dat verzoekster een ernstige aandoening heeft, met name dermate ernstig dat zij het eerstvolgende jaar geen reis naar haar herkomstland kan maken en dat een dergelijke terugkeer een risico zou inhouden voor haar fysieke en psychische integriteit! Dat de Dienst Vreemdelingenzaken meent te moeten voorhouden dat er geen enkele uitspraak is omtrent de graad van ernst van de ziekte, is gewoonweg manifest onjuist. Een dergelijke kort-door-de-bocht redenering vormt zonder meer een schending van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel. Uiteindelijk komt het krachtens art. 9ter Vreemdelingenwet immers toe aan een ambtenaar- geneesheer om een beoordeling te doen van de graad van de ernst van de ziekte, niet aan de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid. Door haar beslissing schendt de Dienst Vreemdelingenzaken niet alleen art. 9ter van de Vreemdelingenwet, maar ook en vooral de motiveringsplicht vervat in art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Wat betreft verzoeker – Z. P.

Doordat ook ten aanzien van verzoeker de Dienst Vreemdelingenzaken volhoudt dat de aanvraag onontvankelijk zou zijn daar ook in zijn geval geen "enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte" zou zijn gedaan. Terwijl in het medisch attest duidelijk sprake is van een niertumor links, waarvoor een radicale nefrectomie noodzakelijk was (stuk 5). Oncologische opvolging is nodig. Verder wordt gewag gemaakt van psychische klachten, vermoedelijk PTSD, waarvoor verdere psychiatrische diagnostiek gepland is. Het getuigschrift is weliswaar beknopt, doch verwijst tevens naar een medische attesten waaruit ook wel degelijk afdoende de graad van ernst van de aandoening van verzoeker blijkt (stuk 6). Deze werden ook gevoegd bij de initiële aanvraag. Ook hier miskent de Dienst Vreemdelingen Zaken aldus art. 9ter van de Vreemdelingenwet, art. 62 van de Vreemdelingenwet, de artt. 2 en 3 van

de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, de algemene rechtsbeginselen, inzonderheid het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.”

2.2. De verwerende partij repliceert:

“In antwoord op verzoekers hun concrete kritiek, die de inhoud van de bestreden beslissing betreft, laat de verwerende partij gelden dat verzoekers hun beschouwingen niet kunnen worden aangenomen. De bestreden beslissing maakt uitdrukkelijk melding van de volgende elementen, voor wat betreft de beslissing houdende de onontvankelijkheid van verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf: “Artikel 9ter §3 — 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid. Uit artikel 9ter §1, 4° lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KR van 24.01.2011 tot wijziging van het KR van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 02.12.12 ov naam van P. Z. toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Op het standaard medisch getuigschrift wordt verwezen naar attesten in bijlage. Echter, deze overige medische attesten vertonen evenmin een uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag (Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011). Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden. Het standaard medisch getuigschrift dd. 09.01.2012 ov naam van K. N. toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bovendien werd in de initiële aanvraag dd. 20.03.2012 geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag (Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011). Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.” Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt afdoende dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding na grondig en zorgvuldig onderzoek van verzoekers hun concrete situatie heeft geoordeeld dat de aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk diende te worden verklaard. Artikel 9ter §3, 3° van de Vreemdelingenwet dd. 15.12.1980 stipuleert dat: (...). Terwijl conform art. 9ter. §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet het medisch getuigschrift dient te voldoen aan de volgende voorwaarden:

“Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.” In casu werd de bestreden beslissing genomen om reden dat het medische getuigschrift van verzoeker de graad van ernst niet vermeldt. Deze vaststelling kan niet ernstig worden betwist door de verzoekende partij. De verwerende partij laat gelden dat verzoekers niet kunnen voorhouden dat de loutere vermelding dat verzoeksters aandoening ernstig zou zijn, volstaat opdat de graad van de ernst zou kunnen worden vastgesteld. Gelet op de vaagheid van de informatie in het medisch attest van verzoekster, kan niet worden aangenomen dat de gemachtigde kennelijk onredelijk zou gehandeld hebben. “Gezien het louter vermelden van de aandoening en de vaagheid van de overige informatie maken verzoekers geenszins aannemelijk dat de verwerende partij, waar zij in de bestreden beslissing stelt dat het standaard medisch getuigschrift van 20 juli 2011 geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte, en de aanvraag daaropvolgend, bij gebrek aan één van de in artikel 9ter §1, vierde lid van de vreemdelingenwet vereiste medische elementen, onontvankelijk verklaart, kennelijk onredelijk heeft gehandeld.” (R.v.V. nr. 82 246 van 31 mei 2012) Terwijl evenmin kan worden voorgehouden dat de loutere vermelding van verzoekers aandoening en de noodzakelijk geachte behandeling kan volstaan opdat aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden ex artikel 9ter van de Vreemdelingenwet zou zijn voldaan. Uit de loutere vermelding van de ziekte zelf en de vereiste behandeling diende de gemachtigde niet impliciet de aard van de ernst van de aandoening af te leiden. (...) (R.v.V. nr. 78.395 van 28 oktober 2011) In zoverre verzoekers opwerpen dat uit de medische attesten die bij het standaard medisch getuigschrift van verzoeker waren gevoegd, zou blijken wat de graad van ernst van verzoekers aandoening is, dient te worden opgemerkt dat dienaangaande door de gemachtigde werd gemotiveerd dat deze attesten geen uitspraak vertonen omtrent de graad van de ernst. (...) (R.v.V. nr. 81 562 van 23 mei 2012) Het loutere feit dat verzoekers kennelijk een andere mening zijn toegedaan dan de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding kan uiteraard geen afbreuk doen aan de gedegen

motivering van de bestreden beslissing. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onderzoekt enkel of de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding in redelijkheid is kunnen komen tot de door hem gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van de marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is (zie o.m. R.v.St. 17 januari 2007, nr. 166.820). Verzoekers maken middels hun summiere uiteenzetting geenszins aannemelijk dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding kennelijk onredelijk zou hebben geoordeeld dat er geen melding werd gemaakt van de graad van ernst van de aandoening van verzoekers. De verwerende partij merkt op dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat verzoekers hun aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk diende te worden verklaard. De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels. Verzoekers kunnen niet dienstig anders voorhouden.”

2.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissing kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoekers bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Het standaard medisch getuigschrift van 2 februari 2012 van P. Z. vermeld onder “B/ DIAGNOSE: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van Artikel 9ter wordt ingediend”: “niertumor links, waarvoor een radicale nefrectomie noodzakelijk was” en “psychische klachten”. Voorts wordt in het standaard medisch getuigschrift onder de punten C, D, E en F uitgebreid informatie verstrekt over de actuele behandeling en de mogelijke complicaties bij stopzetten ervan, de evolutie en prognose en de specifieke noden, waaruit de ernst zou kunnen blijken. Bovendien wordt in het standaard medisch getuigschrift niet verwezen naar attesten in bijlage.

In het licht van het voorgaande is het onzorgvuldig van de gemachtigde om te besluiten: “Het standaard medisch getuigschrift dd. 02.12.12 ov naam van P. Z. toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Op het standaard medisch getuigschrift wordt verwezen naar attesten in bijlage. Echter, deze overige medische attesten vertonen evenmin een uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte.”

Het standaard medisch getuigschrift van 9 januari 2012 van K. N. vermeldt onder “B/ DIAGNOSE: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van Artikel 9ter wordt ingediend”: “Hypertensie met epilepsie en depressief klachten patroon. Het gaat om een ernstige aandoening. Patiënte is momenteel niet werkbekwaam. Patiënte verdraagt het eerstvolgende jaar geen verre reis terug naar haar herkomstland. Terugkeer naar haar geboorteland houdt een risico in van het behoud van haar fysieke en psychische integriteit”. Bovendien vermeldt het standaard medisch getuigschrift als voorziene duur van de noodzakelijke behandeling: “5 jaar tot levenslang”. Voorts wordt in het standaard medisch getuigschrift onder de punten C, D, E en F uitgebreid informatie verstrekt over de actuele behandeling en de mogelijke complicaties bij stopzetten ervan, de evolutie en prognose en de specifieke noden, waaruit de ernst zou kunnen blijken.

In het licht van het voorgaande is het onzorgvuldig van de gemachtigde om te besluiten: *“Het standaard medisch getuigschrift dd. 09.01.2012 ov naam van K. N. toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte.”*

Het enig middel is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 26 juni 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 *ter* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC